

Дума про Британку

Микола Вінграновський

Юрію Яновському

На срібнім ковилі, на сизім полині,
На півдні України при лимані,
В гнідих степах на степовім коні
Та гнівна воля стала у Британі.

І вільно зацвіло її крило
При білій хаті в жовтих таракуцах,
І вільно зацвіло її чоло
На солонцях і випечених кручах.

Та вже чорний день на ту волю йде,
На ту воленьку карооку,
Чорний час іде, їй сльозу веде
І пожарисько чорнобоке.

Іде чорний сум, а за ний суми,
Ще й одна журба плететься
Та з-понад Дніпра, та з-понад Сули,
Та з-понад води, що й не зветься...

На срібнім ковилі, на сизім полині
Оружною землею і водою
Та одинока воля в Британі
Ставала одиноко до двобою.

Не плакала душа її в степах,
І голос її зрубаний не танув...
І котиться сльоза на світлий волі прах
На півдні України над лиманом.